

Byla C-737/19**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2019 m. spalio 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal administratif de Montreuil (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. rugsėjo 27 d.

Pareiškėja:

Bank of China Limited

Atsakovas:

Ministre de l'Action et des Comptes publics (valstybės tarnybos ir
išdo ministras)

<...>

Atsižvelgdama į procedūrą <...>:

<...> bendrovė *Bank of China Limited* <...> prašo teismo:

1. pripažinti, kad ji atleidžiama nuo jai pateiktų reikalavimų sumokėti pridėtinės vertės mokesčių už laikotarpį nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2014 m. balandžio 30 d. ir atitinkamus delspinigius (jų bendra suma – 947 033 EUR), ir nurodyti gražinti šiuo pagrindu sumokėtas sumas;

<...>

Ji teigia, kad:

- visas pridėtinės vertės mokestis (PVM), kuris nurodytas Prancūzijoje įsteigtam jos filialui skirtose sąskaitose faktūrose ir mokėtinas už sandorius, atliktus Kinijoje įsteigtos jos buveinės, turi būti atskaitytas taikant *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas, toliau – CGI) 271 straipsnio V dalies b punktą, nes šie sandoriai, kurie yra „vidaus“ sandoriai dėl to, kad filialas ir buveinė yra vienas juridinis asmuo, nepatenka į PVM taikymo sritį; ši analizė

patvirtinta 2019 m. sausio 24 d. Sprendime *Morgan Stanley & Co International* (**orig. p. 2**) (C-165/17, EU:C:2019:58), kuris bendrovei turi būti taikomas, nes jos filialas įsteigtas Prancūzijoje;

- nuoroda į 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimą *Le Crédit Lyonnais* (C-388/11, EU:C:2013:541) yra nereikšminga siekiant nustatyti bendrovės teises į atskaitą, nes šiame sprendime nedraudžiama filialui naudotis teise į PVM atskaitą, kai PVM apmokestinamos išlaidos, naudojamos pagalbai, kurią filialas teikia savo buveinei; tarnyba laikėsi šiam sprendimui prieštaraujančios pozicijos, kai apskaičiuodama filialo teisę į atskaitą įtraukė filialo iš buveinės gautas sumas;
- <...> [pagrindas, susijęs su nacionaline teise]
- <...> [pagrindas, susijęs su SESV 49 straipsniu]
- <...> [pagrindas, susijęs su Prancūzijos ir Kinijos sutartimi dėl mokesčių]

<...> (**orig. p. 3**)

<...> [procedūros eiga ir nurodyti teisės aktai, visų pirma 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1)]

Kadangi:

1. Buvo atlikta pagal Kinijos teisę įsteigtos bendrovės *Bank of China Limited* filialo Paryžiuje apskaitos patikra ir ją atlikus valdžios institucija pareikalavo, kad bendrovė sumokėtų pridėtinės vertės mokestį už laikotarpį nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2014 m. balandžio 30 d. Patikrą atlikusiai tarnybai kilo abejonių dėl pirkimo PVM atskaitos už išlaidas, kurių filialas patyrė vykdydamas paskolų sandorius buveinės Kinijoje ir kitų filialų naudai, taikant CGI 256, 259 ir 271 straipsnius, taip pat šio kodekso II priedo 205 ir 206 straipsnius. 2016 m. vasario 29 d. pranešime buvo nurodyta išieškoti reikalaujamas sumas. 2017 m. vasario 28 d. sprendimu valdžios institucija atmetė 2016 m. gruodžio 22 d. bendrovės skundą.

Dėl ginčo apimties

2. <...> mokesčių, įskaitant delspinigius, sumos siekia 901 394 EUR. <...>

Dėl reikalavimų atleisti nuo mokesčių

<...> (**orig. p. 4**) <...>

Dėl kitų skundo pagrindų

6. 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB 168 straipsnyje nustatyta: „*Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje*

narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kurį sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti: a) mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo <...>“ Tos pačios direktyvos 169 straipsnyje įtvirtinta: „Be 168 straipsnyje nurodytos atskaitos, apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti tame straipsnyje nurodytą PVM, jei prekės ir paslaugos naudojamos šiais tikslais: a) vykdyti sandorius, susijusius su 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta už valstybės narės, kurioje PVM yra mokėtinas arba sumokėtas, ribų vykdoma veikla, už kuriuos būtų galima atskaityti PVM, jei jie būtų vykdomi toje valstybėje narėje; <...> c) vykdyti sandorius, kurie neapmokestinami pagal 135 straipsnio 1 dalies a–f punktus, kai paslaugas įsigyjantis asmuo yra įsisteigęs už Bendrijos ribų arba kai tie sandoriai yra tiesiogiai susiję su prekėmis, kurios skirtos eksportuoti už Bendrijos ribų.“

7. 2019 m. sausio 24 d. Sprendime *Morgan Stanley & Co International* (C-165/17, EU:C:2019:58) *Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, pirma, nusprendė, kad „1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 17 straipsnio 2, 3 ir 5 dalys ir 19 straipsnio 1 dalis, taip pat 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168, 169 ir 173–175 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad vienoje valstybėje narėje įregistruoto filialo patirtų išlaidų, išimtinai susijusių su kitoje valstybėje narėje įsteigto šio filialo buveinės vienu metu pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamais ir šiuo mokesčiu neapmokestinamais sandoriais, atveju reikia taikyti atskaitos proporciją, gaunamą iš trupmenos, kurios vardiklį sudaro apyvarta be pridėtinės vertės mokesčio tik iš šių sandorių, o skaitiklį – apmokestinamieji sandoriai, dėl kurių taip pat atsirastų teisė į atskaitą, jeigu jie būtų įvykdyti minėto filialo įregistravimo valstybėje narėje, įskaitant atvejus, kai ši teisė į atskaitą atsiranda dėl to, kad filialas pasinaudojo pasirinkimo galimybe apmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu šioje valstybėje atliekamus sandorius“. Antra, *Teisingumo Teismas* taip pat nusprendė, kad „Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2, 3 ir 5 dalis ir 19 straipsnio 1 dalį, taip pat Direktyvos 2006/112 168, 169 ir 173–175 straipsnius reikia aiškinti taip, jog, siekiant nustatyti atskaitos proporciją, taikomą vienoje valstybėje įsteigto filialo (**orig. p. 5**) bendrosioms išlaidoms, kuriomis vienu metu prisidedama prie šioje valstybėje narėje šio filialo vykdomų sandorių ir kitoje valstybėje narėje įsteigto jo buveinės atliekamų sandorių, šios atskaitos proporciją sudarančios trupmenos vardiklyje turi būti atsižvelgiama į minėto filialo ir buveinės įvykdytus sandorius, o į minėtos trupmenos skaitiklį kartu su to paties filialo įvykdytais apmokestinamaisiais sandoriais turi būti įtraukti tik tokie šios buveinės apmokestinamieji sandoriai, dėl kurių atsirastų teisė į atskaitą, jeigu jie būtų įvykdyti atitinkamo filialo registracijos valstybėje narėje“.

8. Pirma, <...> bendrovė *Bank of China Limited* mano <...>, kad jos atveju minėtas sprendimas yra taikytinas. <...> valdžios institucija laikosi nuomonės, kad pagal Teisingumo Teismo nustatytas taisykles negalima atskaityti pridėtinės vertės

mokesčio, kaip prašo Sąjungos valstybėje narėje įsteigtas filialas, kiek tai susiję su išlaidomis, kurios šioje valstybėje patirtos filialo buveinei, įsteigta Sąjungai nepriklausančioje valstybėje (nagrinėjamu atveju – Kinijoje), siekiant vykdyti sandorius. Iš šio sprendimo nematyti, kad Teisingumo Teismas, kuriam nebuvo pateiktas atitinkamas klausimas, būtų norėjęs sureguliuoti valstybėje narėje įsteigto filialo santykius su jo buveine, įsteigta trečiojoje šalyje. Šis klausimas kelia didelių sunkumų, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad valstybių narių administracinio bendradarbiavimo priemonės skiriasi nuo valstybių narių ir trečiųjų šalių atitinkamų priemonių, taip pat į neutralumo principą. Taigi reikia išsiaiškinti, ar pirmesniame punkte nurodytos išeitys, pateiktos 2019 m. sausio 24 d. Sprendime *Morgan Stanley & Co International* (C-165/17, EU:C:2019:58), yra taikytinos tuo atveju, kai filialas valstybėje narėje, pirma, vykdo pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamus sandorius ir, antra, teikia paslaugas trečiojoje šalyje įsteigta savo buveinei ir filialams.

9. Antra, <...> šalys sutaria, kad filialas ir buveinė yra vienas juridinis asmuo. Kai valstybėje narėje įsteigtas filialas reikalauja teisės į atskaitą, pagrįstos išlaidomis, kurių jis patyrė siekdamas teikti paslaugas savo buveinei trečiojoje šalyje, t. y. eksportuoti finansines ir banko paslaugas, reikia kelti klausimą, ar taikant 169 straipsnio a arba c punktą apmokestinamasis asmuo gali atskaityti pridėtinės vertės mokestį.

10. Trečia, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, tuo atveju, kai filialas gali prašyti atskaityti PVM taikant 169 straipsnio a punktą, reikia nustatyti, kokiomis sąlygomis banko sandoriai, atlikti trečiojoje šalyje įsteigtos buveinės, gali būti laikomi suteikiančiais teisę į atskaitą, jeigu jie buvo įvykdyti valstybėje narėje, kurioje patirta pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamų išlaidų. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, tuo atveju, kai filialas gali prašyti atskaityti PVM taikant 169 straipsnio c punktą, reikia nustatyti, kokiomis sąlygomis vartotojas gali būti laikomas įsisteigusiu už Europos Sąjungos ribų, kai filialas yra Europos Sąjungoje ir kartu su buveine yra vienas juridinis asmuo.

11. Šie klausimai kelia didelių aiškinimo sunkumų, todėl juos reikia pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, prieš priimant sprendimą dėl bendrovės *Bank of China Limited* paduoto skundo. (orig. p. 6)

NUSPRENDŽIA:

<...> Bendrovės *Bank of China Limited* pateikto skundo nagrinėjimas sustabdomas, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas atsakys į šiuos klausimus:

1. Ar 2019 m. sausio 24 d. Sprendime *Morgan Stanley & Co International plc / Ministre de l'Économie et des Finances* (C-165/17) pateiktos išeitys yra taikytinos tuo atveju, kai filialas valstybėje narėje, pirma, vykdo PVM apmokestinamus sandorius ir, antra, teikia paslaugas trečiojoje šalyje įsteigta savo buveinei ir filialams?

2. Ar tuo atveju, kai valstybėje narėje įsteigtas filialas reikalauja teisės į atskaitą, pagrįstos išlaidomis, kurių jis patyrė siekdamas teikti paslaugas savo buveinei trečiojoje šalyje, t. y. eksportuoti finansines ir banko paslaugas, apmokestinamasis asmuo gali atskaityti pridėtinės vertės mokestį taikant 169 straipsnio a arba c punktą?

3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, tuo atveju, kai filialas gali prašyti atskaityti PVM taikant 169 straipsnio a punktą, kokiomis sąlygomis banko sandoriai, atlikti trečiojoje šalyje įsteigtos buveinės, gali būti laikomi suteikiančiais teisę į atskaitą, jeigu jie buvo įvykdyti valstybėje narėje, kurioje patirta pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamų išlaidų? Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, tuo atveju, kai filialas gali prašyti atskaityti PVM taikant 169 straipsnio c punktą, kokiomis sąlygomis vartotojas gali būti laikomas įsisteigusiu už Europos Sąjungos ribų, kai filialas yra Europos Sąjungoje ir kartu su buveine yra vienas juridinis asmuo?

<...> (orig. p. 7) <...> [parašai]

DARBINIS VERTINIMAS